

Sygn. akt IV CSK 681/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku G. S.
przy uczestnictwie M. S. i E. S.-S.
o dział spadku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika M. S. kwotę
5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez wnioskodawcę od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 28 listopada 2012 r. skarżący uzasadniał wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego też przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga, wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub, że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania prowadzi do wniosku, że w sprawie nie wystąpiła przytoczona w nim przesłanka. Nie może bowiem odnieść skutku powoływanie się przez skarżącego na potrzebę wykładni przepisów prawa, gdy stwierdzenie to nie znalazło koniecznego rozwinięcia w uzasadnieniu wniosku, które opisywałoby na czym polega istota nasuwających się na tym tle wątpliwości, czy problemów interpretacyjnych i wskazywało że przepisy te nie były dotychczas przedmiotem wykładni, mimo że budzą poważne wątpliwości, bądź też – przez odwołanie się do konkretnych przykładów z orzecznictwa - że ich wykładnia jest niejednolita i wywołuje rozbieżności w orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 520 § 3 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

[aw]

db